

David C. Lehman Anii prezidențiali

David Lehman (născut în 1948) este poet, scriitor de non-ficțiune și critic literar american, fondator și editor al seriei The Best American Poetry. A fost scriitor și jurnalist independent timp de cincisprezece ani, scriind pentru publicații precum Newsweek, The Wall Street Journal și The New York Times. În 2006, Lehman a fost editor pentru noua carte Oxford Book of American Poetry. A predat și a fost coordonator de poezie la The New School din New York City până în mai 2018

1. În clasa a șasea

Eisenhower va merge în America de Sud

Și doamna Goldman va scrie pe tablă,

"Urmăriți diseară reportajele C.B.S. despre călătoria lui Ike
și scrieți un raport."

Iar ea îi va spune "Ike".

În prima vară în care am mers la țară

Și am auzit numele Eisenhower și Stevenson,

Și stăteam acolo lângă vechiul Chevrolet verde

Căutând un bungalow de vacanță

Văzând semnele

Și numele Eisenhower și Stevenson
Și am întrebat-o pe mama mea care e mai bun
Și ea a spus "Stevenson."

Și apoi, în noaptea alegerilor din 1956
Eu și sora mea aveam o cameră comună
Și ne culcam devreme
Și nu am știut cine a câștigat până a doua zi dimineață.
Și mama ne trezește pentru școală.
Și sora mea întreabă cine a câștigat
Iar mama zâmbește și spune că nu, noi am pierdut.

2. Eu și Johnny, vărul surorii mele, stăm pe locurile din față.
din mașina care merge la unchiul meu Bert
Iar tatăl meu conduce nervos și atent
Iar Johnny vorbește pentru Israel.
Johnny avea o dragoste pentru Israel diferită de orice altceva.

Spunea că vrea să trăiască acolo.
A mers la facultate și a scris un eseu bun despre Israel.
Despre tot Israelul
Despre viața în Israel
Și a spus că atunci când Israelul a obținut independența
Erau bărbați adevărați bărbați
Bărbați mari și voinici care au luptat pentru ea.
El a spus că a fost groaznic ceea ce a făcut Eisenhower.

Vreau să știu mai multe despre "Eisenhower".

Și mă entuziasmez și spun Johnny Johnny Johnny
Pe umărul lui și-l întreb
Și îl întreb și el spune în sfârșit,
"Am spus doar că Stevenson ar fi fost mai bun pentru Israel."

În Rockaway Beach, într-o duminică din acea vară
În vara lui 1957, eu și tatăl meu ne-am dus la plajă
Și tatăl meu avea ziarul Times
Și un alt bărbat a cerut să vadă un articol
Și destul de repede au început o conversație.
Era vorba de Suez, de afacerile americane și de Eisenhower și dădeau din cap.
Și îmi amintesc că tata a spus
"Nu-l uita pe Dulles. E în parte și vina lui."
Tata tot repeta asta.

Când ne-am întors, ne-am dus la sinagogă
Și în fiecare sâmbătă, rabinul meu făcea o rugăciune în sinagogă
în engleză pentru guvern.
Și îi cerea lui Dumnezeu să-l protejeze pe președinte
Și îl menționa pe președinte pe nume.

Și în acei ani a strigat
"Președintele Statelor Unite, Dwight D. Eisenhower."
Cu o voce puternică de tunet
Îl pot auzi și astăzi.

3. În 1959, Ike a plecat în America de Sud
Iar eu am avut de scris un raport

Și Dodgers au bătut White Sox

În World Series, în mod surprinzător.

Iar eu mă uit rece la televizor și zâmbesc

și mi-am spus că acesta este primul campionat mondial

pe care îl trăiesc. Acum sunt destul de bătrân

ca să înțeleg ce se întâmplă și să apreciez

Și să trăiesc pentru echipa mea, Dodgers.

Și după ce am câștigat, m-am plimbat triumfător

Și am purtat o șapcă de baseball Los Angeles Dodgers.

Tot în acel an, John Kennedy a decis să devină președinte

Și s-a întâlnit într-o cameră într-o ședință crucială

Pentru a cuceri președinția doar prin cel mai bun război

Campania face oameni înrăiți. Și a vorbit cu oamenii

Și a făcut planuri și toți știau că el va fi președinte.

Am fost în Canada în vara convenției.

Tatăl meu a scris cărți poștale despre convenție.

Oamenii sperau că Stevenson va reuși,

Stevenson era un om bun.

Dar Kennedy a fost nominalizat și a zâmbit și a fost puternic

Și tatăl meu a spus că Kennedy cunoștea Biblia

într-un discurs frumos, citând din Isaia, într-un discurs de acceptare.

4. În campania de toamnă, Frank Sinatra

A cântat cântecul lui Kennedy pe melodii populare

În sediul de campanie din cartier.

Și pe holurile școlii profesorul meu de istorie a dansat

Și a intrat purtând o pălărie de paie
Cu numele Kennedy pe ea. El era un rabin
Și ne-a povestit câteva zile despre bunicul său
Care a inventat un anumit tip de test medical.
Cred că era testul de zgârietură.

În această zi a venit, s-a așezat și ne-a întrebat pentru cine suntem și de ce.

Toată lumea a trebuit să se ridice în picioare și să explice.

Și doar doi dintre noi au fost pentru Nixon. Eu m-am ridicat
și am spus: "Sunt pentru Kennedy din mai multe motive".

În primul rând, este un democrat ca Roosevelt.

De asemenea, el este pentru drepturile civile, pentru ajutor extern, pentru
securitatea socială

și pentru tineret. Și îl va face pe Adlai Stevenson secretar
de stat sau ceva de genul ăsta, și pe Chester Bowles de asemenea."

În săptămâna dinaintea alegerilor, rabinul meu în sinagogă

A vorbit în predică despre un om cu experiență.

M-am uitat la ceas. Trecuseră doar cinci ani până când

Rabinul meu a ținut o predică pe care nu o voi uita niciodată

Despre un om care a căzut cu fața la pământ și s-a ridicat râzând.

El era Eddie Cantor în mintea mea.

Și aveam sentimentul că Kennedy va câștiga.

În noaptea alegerilor i-am spus mamei mele

Și ea a spus, "Crezi că suntem în această epocă?"

5. În clasa a opta, cu profesorul meu de engleză cu față roșie
În yeshiva. Deși era yeshiva
Profesorul meu de engleză nu purta yamelka. Nu era evreu
Era irlandez. Și respira greu
A scris pe tablă "John F. Kennedy este președintele nostru."
Și pentru a preda gramatica și pentru a ilustra un nominativ predicativ
A citit propoziția cu voce tare
Și spune "John F. Kennedy... este președintele nostru".
O scriu, o propoziție îngrijită.

Bursa de Valori a luat un mare declin

Prietenul meu Sammy vine și spune
"Știi că ne îndreptăm spre o depresiune.
Tatăl meu spune că ne îndreptăm spre o depresie."
Eu spun că nu putem avea o depresiune pentru că
este prea puțin șomaj. Mergem pe jos pe stradă.
Sammy țipă sălbatic. Tatăl său este membru al
Clubului "Salvați-ne afacerea". "Ne îndreptăm spre o depresie,"
Spune: "Uitați-vă la bursă. Și nu-mi place deloc."

Am trecut la liceul Stuyvesant.

În prima zi, profesorul de economie
care era foarte greoi și distrat și...

Avea în birou 130 de pagini dactilografiate pentru
teza lui de masterat și le-a luat...
și le-a scăpat pe podea.
Murdare și în ordine dezordonată.

Și ne-a întrebat despre Kennedy care a redus prețul oțelului.

Larry, un băiat cu unghii lungi

care era republican, a fost pentru Rockefeller

Mergea cu mine acasă în fiecare zi cu metrourl

Se ridica și spunea: "Sunt împotriva.

Companiile siderurgice au dreptul să crească prețurile

Pentru că nu au făcut-o de ani de zile

Și au dreptul să facă profit."

Profesorul citește teza și dă din cap.

Se uită în sus dând din cap. Se încruntă din priviri

Și apoi spune "nu" și mormăie despre inflație.

Și spune "nu, inflație, nu, asta e răspunsul corect".

Nu asta e răspunsul corect Nu.

6. Ziua în care Kennedy a fost ucis

a fost cu o zi înainte de meciul de fotbal Stuyvesant-Clinton.

A avut loc un miting în sala de spectacole

și antrenorul nostru, care era din Texas sau Oklahoma, a spus încet, cu atenție,

"Nu există cal care să nu poată fi înfrânt."

Între timp, jumătate din școală mărșăluia

Fifteenth Street până la Union Square și apoi până la

Forty Second Street și Fifth Avenue, iar unii au ajuns până la

Cincizeci și nouă, și defilau.

Strigând, "De Witt mănâncă rahat" până când au fost opriți.

de către polițiști.

Eu nu m-am dus. Am rămas la școală.

În ziua aceea aproape că m-am bătut
cu un tip de două ori mai mare decât mine, pe scări
Și el a râs de mine. Un prieten de-al meu
L-a oprit.

În engleză, șeful Departamentului de Fizică a mers
în cameră. A spus: "Cred că ești destul de mare...
pentru a înțelege asta. Președintele a fost împușcat astăzi în Texas."
M-am ridicat în picioare. Nu am înțeles. Am spus "Ce"
Și mă gândesc: "Președintele a fost șocat astăzi în Texas.
El părăsește camera. Îmi cer scuze.

Am plecat mai devreme. Meciul cu Clinton se anulează.

Iar seria a fost întreruptă de atunci.

Profesorul meu de franceză mă așteaptă. Zâmbind, își mișcă picioarele
Își atinge dinții cu limba și se uită la mine.
Spune: "Există un zvon că Kennedy a fost împușcat.
Știi ceva despre asta?"

O săptămână mai târziu mă duc la bar mitzvah-ul vărului meu.

În Long Island, și am adus un catalog cu mine
de la Bernard Baruch School of City College.

Vreau să mă fac agent de bursă.

Afară bate vântul și mergem pe jos o milă sau mai mult.

Ca să ajungem la bar mitzvah

Și în timp ce merg, vorbesc cu mama mea

Și mă gândesc cu atenție la ceea ce voi spune.

Și-mi îngustez ochii.

Este un vânt rece și vântos la trei zile după Ziua Recunoștinței
Și îmi arăt cu degetul mare spre stomac și piept
Și îmi dau cu eșarfa pe față.
Și spun: "Și eu vreau să devin președinte".

7. Și acum mă plimb

După o întâlnire cu o fată pe care o plac foarte mult
Și e o noapte rece de februarie
Și mi-e frig
Și gheața de pe mașini e ca un dinte
Și nasul și urechile mele înfundate.
Ăsta e un oraș mic. Pot să traversez
Orașul ăsta într-o oră. Galopez pentru ultimele blocuri
Peste pod.

Mă gândesc la "Anii Eisenhower" și...
"Anii Kennedy" și compar
Toate costumele, cravatele, butonii de manșetă
Hainele, portretele, mormintele tuturor președinților.
Trec pe lângă toate reperele, celebrele repere.
Locurile în care s-a scris istorie.
Și râd, dau din cap și scutur din cap.
Și-mi cobor capul și-mi plesnesc buzele.
Și mă pregătesc pentru întoarcerea acasă.

Și glumesc cu prietena mea și cu prietenii mei

Și mergem spre râu
Și privim cum se topește gheața
Și spun: "Și eu voi sfârși sub pământ".
Iar ei spun să nu spui asta.
Dar eu sunt serios, sfidător.
Mă uit la gheața din râu și spun,
"Cu toții vom sfârși sub pământ."

Orașul New York

Martie 1967

SAGA PUBLISHING

